

Anton Pengou †.

Umrli je mož, ki ga je poznal in spoštoval ves ptujski okraj. Anton Pengou, tajnik okrajnega zastopa je po dolgi in težki bolezni v 61. letu svoje starosti prominul. Ob veliki udeležbi so ga pretekli ponedeljek pokopali. . . . Odšel je od nas, vrli naš Pengou! Bil je mož, kakoršnega bode okrajni zastop težko zopet našel. Dolga desetletja je služil okraju pošteno in zvesto, vedno je bil na svojem mestu, vedno je zastavil vse svoji moči za blagor gospodarskega dela. Kdo tega moža ni poznal? Koga ni poznal on? Bil je v celem okraju doma, poznal je vsako vas, vsako hišo, vsacega posestnika, poznal je gospodarski razvitek v posameznih delih ptujskega okraja, poznal vsako cesto in stezo, vsak potok in studenec, vsako željo in potrebo. In ako je danes ptujski okraj v gospodarskem oziru med prvimi, ako je gledè cest, regulacij, sadjereje, vinogradništva in živinoreje naravnost vzoren, — potem grè velik del zaslug za ta krasni napredek neumornemu delu pokojnika. Vroča zahvala vsega okraja mu gre!

Osebnost je bil pokojni Pengou zvest in miren značaj, delaven do skrajnosti in trdnega naprednega mišljenja. Vsem njegovemu vedenju se je sicer še starega vojaka poznalo.

Sel je od nas in globoko naše sočutje izrekamo tudi tem potom tako težko prizadeti njegovi družini. Ti, vrli pokojnik, pa spavaj mirno pod zeleno domačo grudo, kot mož, ki je svojo dolžnost v polni meri storil, kot mož, katerega spomin ne bode izginil. . . . Lahka mu zemljica!

* * *

Šarlah v ptujskem okraju je grozovito razširjen in v posameznih farah zahteval je že ogromno število otroških žrtev. V dveh farah v Halozah je bila zaradi šarlaha sv. birma odpovedana. V eni sami občini je 24 otrok na šarlahu bolanih. Število mrtvih otrok je izredno visoko. In pri vsemu temu primanjkuje na vseh straneh zdravniške pomoči. Pomisliti se mora, da deluje za 80.000 prebivalcev ptujskega okraja le en sam okrajni zdravnik. Mestni zdravniki imajo posla čez glavo in ne morejo mnogo na deželo. Največja skrb teži vsem starišem srce in le rado vedni smo, koliko časa bode oblast še mirno gledala, da umirajo nedolžni otroci. . . . Zakaj se ne določi kužnega zdravnika, zakaj se sploh ne preskrbi zadostne zdravniške pomoči? Oblast mora nastopiti, kër je to vendar javna zadeva. Tu ne smejo veljati nobeni obziri na osebni dobiček ali to ali ono komedijo. Skrajni čas je, da se napravi red!

Slovenskim učiteljem, ki vedno toliko o svoji žalostni usodi javkajo, ki se pa dajo vendar kot priveseček bankerotnih političnih strank zlorabljati, pove resnico neka rezolucija, ki jo je sklenilo učiteljsko društvo v Mürzzuschlagu. V tej pravijo nemški učiteljski tovariši m. dr.: „Štajersko učitelstvo organizirano je v „Lehrerbundu.“ Nemška zveza šteje 2342, slovenska pa le 652 članov. V že desetletja trajajočem eksistenčnem boju, ki ga vodi organizacija za vse štajerske učitelje, izostali so slovenski učitelji, tudi organizirani, popolnoma. Boj za plačo vodijo v resnici le nemški učitelji. Slovenski tovariši so le troti. Opozarjamo le na „družveni štrajk.“ Medtem ko so se nemški učitelji večidel iz eksistenčnih vzrokov „štrajka“ udeležili in je marsikateri vsled tega hude žrtve doprinesel, izdali so slovenski tovariši svojo organizacijo. Slovenski tovariši so nemške učitelje sramotno na cedilu pustili. To neod-

pustljivo postopanje slovenskih učiteljev je tembolj obojajna vredno, kër delajo vendar slovenski deželni poslanci frivolno obstrukcijo in so torej ti zakrivali najtežjo plačilno borbo štajerskega, torej tudi slovenskega učiteljstva.“ — To je krepka, ali skozinsko resnična obsodba. Slovenski učitelji bi radi imeli, da jim gredo nemški učitelji po kostanj v žrjavico, oni pa bi se šopirili nadalje kot „narodni junaki“ v protinemški in obenem protištajerski politični gonji. . . .

Nesramna hujskarija. Na kako nesramni način gotovi krogi pošteno in miroljubno ljudstvo hujskajo, dokazuje sledeči slučaj: Zveza požarnih bramb za ptujski okraj obdrži prihodnjo nedeljo v Frankovcih pri Ormožu okrajno zborovanje. Običajno je, da se vršijo ti sestanki vedno v krajih, kjer deluje kakšnja v zvezi združena požarna bramba; letos torej v Frankovcih. Gasilna društva nimajo ničesar s politiko opraviti, ona so le splošno koristna podjetja, ki branijo last in življenje bližnjega. Da imajo nemško komando, je seveda samo ob sebi umevno, kajti enotna komanda mora biti in ta je v Avstriji nemška. Seveda je to gotovim hujskacem, ki preradi škilijo čez srbsko mejo, trn v peti. Vendar pa se doslej ni nikdar vprižarjalo kakšnje gonje zoper ta požarniška zborovanja. Zdaj nakrat pa! Kakor ose pričeli so prvaški listi brez razlike strank pikati, kakor gadi sikati, ko so čuli, da pridejo v nedeljo gasilci v Frankovce. Nesramno so napadli domače gasilce, jim očitali njih stan in metali blato na tiste vrle može, ki v slučaju požara nikdar ne vprašajo, ali gori pri liberalcu ali klerikalcu, pri Nemcu ali Slovencu. . . . Potem so pričeli ti brezvestni srbofilski hujskaci ljudstvo razburjati, kakor da bi prišli gasilci kot tolpa razgrajčev in pretepačev. Pričeli so z neobvpričo podlostjo groziti z nasiljem, s pobojem in pretepanjem. Zahtevali so, da naj oblast požarniški sestanek prepove (!!), kar dokazuje vso propalost teh policijsko-nasilnih duš. In ko je vse to ostalo brezuspešno, sklenili so prvaški hujskaci, prirediti na isto nedeljo istotako v Frankovcih politično-narodnjaško slavnost. . . . Možaki se motijo, ako mislijo s tem koga prestrašiti. Zaradi nas lahko s svojimi „sokoli“ in „orli“ kozolce preobračajo in črnogorsko himno pojejo. Gasilci se zato ne bodejo brigali, kër so resni in odrašeni može, ki imajo večje in pomembnejše naloge nego je prepir z nahujskano mladino. Skrbljivo je sicer v vsakem oziru, da se red in mir ne bode kalil. Kajti tako daleč še nismo, da bi se v Avstriji balkanske razmere udomačile ter da bi vsak prvaški fantalin komandiral, kje smejo gasilci svoje sestanke imeti! Vsa ta gonja prvaških nasilnežev pa je veskakor značilna, ker kaže nizkotno sovraštvo tistih agitatorjev, ki hočejo slovensko ljudstvo srbskim sovražnikom prodati!

Obrotni „švindeli.“ V Ptuj se nahaja neki bakreni kovač, doma nekje na Slovaškem ali Likanskem. Mož ni s svojim rokodelstvom zadovoljen in si domišljuje, da zanj obrtne postave ne veljajo. V tej domišljavosti ga še podpirajo gotovi prvaški voditelji in juristi. Ta možakar se piše Glumac. Brez da bi imel pravice in brez da bi se tega izučil, izvršuje tudi kleparsko obrt. Zaradi tega se seveda domači kleparski mojstri pritožujejo in imenujejo to preziranje postav predrzni švindeli. Kleparski mojster g. Franck je to tudi na nekem zborovanju rekel in — Glumac je tekkel k advokatu dru. Fermevcu, s katerim sta vložila tožbo zaradi žaljenja časti. Glumac je pri sodniji star gost, kajti imel je baje že več kot 40 sodnijskih razprav. Pri sodniji se vede Glumac po navadi tako robato in neotesano, da ga je moral neki sodnik svoj čas pri pričr par dni zapreti. Slovenski advokatje Glumaca tudi dobro poznajo, kër je enega izmed njih svoj čas v njegovi lastni pisarni oklofotal. Z eno besedo, Glumac je sodnijsko znana oseba. Misli je tudi, da bode g. Francka zaradi očitane mu švindelnja v luknjo spravil. Prišlo je do velike tožbe; vršile so se štiri razprave, prič pa je bilo okoli 20 zaslišanih. G. Francka zastopal je dr. Petrowitsch na izvrstni način. Doprinisela je dokaz resnice, da dela Glumac v istini obrtni švindeli; sodnik je g. Francka vsled tega popolnoma oprustil, Glumac pa

Proti katoliški cerkvi so pričeli anarhistični Čehi hudo agitacijo. Povsod delujejo za izstop iz katoliške cerkve. Baje je le do 20. maja t. l. že 1654 Čehov iz katoliške vere izstopilo. Naši slovenski politični katobovniki pa ležijo pred Čehi naravnost na trebuhu!

Na Ogrskem je bil uamesto vsled velikanskega svojega škandala odstopivšega Lukasa grof Tisza za ministerskega predsednika izvoljen. Seveda tudi to imenovanje ne bode razburjenih duhov pomirilo. Obstrukcionisti se pripravljajo tudi že na nove boje. Preje pač ne bode na Ogrskem miru, dokler se ne bode pomedlo za madžaronsko-betjarskimi klikami in dokler ne dobijo široke množice ljudstva svoje jim pristojne pravice.

Madžaronsko močvirje. Škandalozni razpravi, v kateri je bil ogrski ministerski predsednik Lukasa kot „največji panamist v Evropi“ označen, sledijo že drugi škandali. Pred 10 leti kupil je neki milijonar grof Witzleben od bratov grofov Zichy veleposestvo Varpolota, ki obsega sicer 9150 kat. johov, ali večinoma le kamenitih gričev z malo gozda in njiv. Witzleben je kmalu videl, da je napravil slabo kupčijo in prodal je veleposestvo za 2.450.000 K bratoma Beligradeanu. Pa tudi ta dva sta se kmalu kesala kupčije in sta iskala novega kupca. Nikdar ni hotel v to kisljo jaboljko ugrizniti. Nakrat pa je nakupila — ogrska vlada posestvo za — 5.490.000 kron!!! Brata Beligradeanu pa sta dobila od te velikanske svote le 2.450.000 K; ostali denar pa, ki je vendar izviral iz žepov davkoplačevalcev, sfrčal je v žepe gotovih madžaronskih mogotcev. Tako delajo Madžaroni na Ogrskem. In ta dobičkanosna manipulacija je tudi vzrok, da nočejo vbogemu ljudstvu pravice in prostosti dati!

Velika zarota v Indiji. Iz Kalkutte poročajo, da je prišla oblast veliki zaroti na sled, ki je imela namen, vse angleške uradnike pomoriti. Oblast je pustila vse kolovodje zapreti. Take zarote so v Indiji sicer običajne.

Vaš okus

prepričal Vas bo, če primerjate okus naših in katerihkeli drugih kock, da so

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

MAGGI po 5 vinarjev

najboljše.

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Novice.

Gora pogreznila se je v Saratovu na Ruskem. V bližini dotične gore se nahaja okoli 300 hiš. K sreči so prebivalci pravočasno velikansko nevarnost izpoznali in so pobeželi. Pogrezujoča zemlja zasula je 200 hiš, od katerih večidel sploh ničesar več videti ni. Iz razpoka skalovju pričela je voda teči in je drvela v divjih potokih v dolino. Velikost škode je doslej neznana. Tudi se je ne več, koliko oseb je našlo svojo smrt v tej nesreči.

Zapuščena nadvojvodinja. Vojvodinja orleanska, rojena avstrijska nadvojvodinja, nahaja se sedaj na Ogrskem. Od tam toži tudi svojega soproga francoskega vojvodo Filipa orleanskega, ki jo je baje brez varstva zapustil. Ona zahteva izplačilo visoke alimentacije ter ogromnih denarjev, ki jih je bila baje svojemu možu posodila. Mož pa se ne briga dosti za njene potrebe.

V Mürzzuschlagu zgradili so nov spomenik nekemu cesarju, katerega bodejo dne 17. t. m. pod proktoratom nadvojvode Karla Franca Jožefa odkrili.

mora vse ogromne troške plačati. Dober tek! Zanimivo je, da tudi po moralni obsojbi Glumac v sodnijski dvorani tega človeka prirojena mu predrznost ni zapustila. Na cesti je namreč takoj dejal: „Nič ne stori, bodejo pa fajmoštri za cerkvene turme več plačevali!“ Glumac bode torej tistim duhovnikom, ki tega „švindlerskega“ obrtnika z naročili podpirajo, sodnijske troške zaračunal. Kaj neki bodejo k temu cerkveno-konkurenčni odbori rekli? ... V ostalem pa se lahko reče, da je Glumac zdaj razkrinkan in da se mu bode odslej vse natančneje na prste gledalo!

Obsojen kaplan. Trboveljski kaplan Jos. Šribar bil je na 50 K globe obsojen, ker ima na svoji hiši v Vidmu tako slabe stopnice, da je neka 75 letna ženica čez nje padla in se ubila.

V St. Vidu pri Ptuj se vrši v ponedeljek, dne 16. junija 1913 veliki živinski sejem. Opozorja se živinorejce, da naj priženejo prav mnogo živine na sejem, ker bode prišlo mnogo kupcev in se pričakuje splošno veliki sejem ter dobre cene.

Velika ljudska veselica se vrši v St. Vidu pri Ptuj v nedeljo, dne 15. junija na vrtu g. Franca Schosteritsch. Skrbnjeno je za mnogo zabav, n. pr. „ringšpil“, srečolov, šaljiva pošta, kegljanje itd. Svirala bode velika godba. Vstopnina je prosta, brez vsacega plačila. Točilo se bode vino lastnega pridelka, Paradižnik, sveže mrzlo pivo; tudi je za toplo in mrzlo kuhinjo skrbnjeno.

Zlato poroko praznovala sta v Celju splošno spoštovan g. Adam Lassnig in njegova soproga Elise. Čestitamo!

Pobalinstvo. Zaradi nekega prepira iztrgal je Jožef Kumer pri Šoštanju svoji sestri pred kratkim nasajeno sadno drevje s koreninami vred in ji prizadel na ta način za več sto kron škodo. Divjaka so zaprli.

Zapri so v Gornemgradu posestnika Janeza Zavolovšek, ki je baje denar ponarejal. — V Veliki Nedelji posrečilo se je orožniškemu komandantu Prelogu, vjeti vlomilca in tata Franca Kögel, ki je izvršil celo vrsto zločinov in ga sodnja že dolgo išče.

Divjak. V Spuhlju se je skregal hlapec Simon Veršič s svojo ljubico Marijo Roškar, ki se nahaja v drugem stanu. V prepiru udaril je Veršič žensko s polenom tako hudo po trebuhu, da je otroka ubil. Zdravnik je moral otroka vzeti. Tudi Marija Roškar je v smrtni nevarnosti.

Mašina zadela je v Trbovljah železničarjevo ženo Julijano Ojsteršek, ki je hotela ravno čez progo iti. Mašina vrgla je ženo čez breg in jo je smrtnonevarno ranila.

Starčeva smrt. 75 letni slepi vžitkar Andrej Kralj peljal se je s kmetom Pušenjakom iz Male Nedelje proti Veržetu. Pušenjak je malo gluh, malo pa je bil pijan. Zato ni opazil, da je slepi starček na vozu zaspal in mu je padla

glava na kolo; starček dobil je tako hudo rano, da je umrl, predno je prišel voz domu.

Utonil je v Pilštajnu pri kopanju neki 15 letni čevljarški učenec iz Braslovč.

Obsojeni slepar. Kakor poročano, sprejel je majer Janez Senekovič v Pobrežu pri Ptuj od pošte 1750 kron, ki so bile pomotoma nanj naslovljene. Slepar je bil na 8 mesecev težke ječe obsojen.

Z nožem sunil je v Celju hlapec Janez Solak voznika Antona Košarica in ga težko ranil; enega so odpeljali v ječo, drugega pa v bolnišnico. — Istotako je sunil z nožem kočarski sin Martin Golob pri Radgoni hlapca Rožmaniča, ter ga smrtnonevarno ranil.

Konj udaril je pri Radgoni kočarja Franca Unger in ga smrtnonevarno ranil.

Iz Koroškega.

Podpeca. Piše se nam: Dragi „Štajerci!“ Prosimo te, sprejmi sledeči članek kot kratki odgovor na pisarje v „Šmira“ in „Slovenec.“ V teh listih se je namreč pisalo, da bode v Podpeci papirja zmanjkalo, ker morajo šolarji II. razreda tako pridno sledeči stavek kot kazni pisati: „In der Schule muss ich deutsch reden.“

Dotičnemu dopisniku naj služi sledeče v naznanilo: V utrakvistični šoli naj otroci gotovo spretnost v znanju nemškega jezika pridobijo. Da se torej otroke nekako prisili, rabiti nemščino pred in po poduku v medsebojnem obsevanju, to je gotovo potrebno sredstvo, ki mora biti učitelju vsekakor dovoljeno. Veseli nas le, da je moral celo dopisnik prvaških listov omenjeni stavek večkrat napisati, ko je dotično notico skupaj zmazal. Najboljši odgovor na „Šmirovo“ čekarijo pa dajejo učenci sami, ko se trudijo z vsemi močmi, da si z izključno rabo nemščine tega prepotrebne jezika dobro priučijo. Pa „Heil!“

V Slov. Bleibergu bil je posestnik in gostilničar Jakob Laussegger za občinskega predstojnika izvoljen; izvoljeni bil je to že skozi 12 let, bil je pa tudi vedno krepki napredni značaj. Za občinske svetovalce so bili izvoljeni: Joh. Kropiunig, Albin Tschauko ter V. Laussegger. Čestitamo! Mnogo truda bode seveda stalo, predno se bode po slovenskih prvakih lahkomišno napravljene dolgove poplačalo.

Cesarski spomenik. Občinski svet v Celovcu je sklenil ednoglasi, da zgradi spomenik cesarju Francu Jožefu I.

Ustrelil se je v Sv. Martinu pri Celovcu iz neznanega vzroka neki Jožef Heis, baje iz Dunaja doma.

Porota v Celovcu obsodila je delavca H. Gruber na 4 leta težke ječe. Gruber je izvršil tatvino, rop in je poleg tega hotel nekó 73 letno starko posiliti. — Delavec Tomaž Lederer v Oberdrauburgu ubil je z nožem v malenkostnem prepiru predelavca Miho Wieser. Zato je bil na 5 let težke ječe obsojen. — Zaradi ropa bil je mizarški pomočnik B. Hesely iz Eberndorfa na 4 leta težke ječe obsojen.

Težka neizgoda. V Beljaku padel je na Haidenwegu voz z voznikom v globoki jarek. Konj je bil na neki kol nasajen, voznik pa smrtno varno ranjen.

Požar. Strela je udarila v gospodarsko poslopje posestnika Kurmana v Djekšah; nastal je ogenj, ki je vpepelil to poslopje in hišo; ko-

maj da so živino in nekaj malenkosti. Posestnik je le malo zavarovan.

Krava nasadila je na rogove posestnika Marijo Schöffmann v Bilčovsu. Rana je bila huda.

Strela zadela je v vasi Zweinitz v „Krajo“, ki je z vsem pogorela; zgoarele so svinje in koze ter 200 K denarja. Posestnik je sam komaj življenje rešil; moral je iz prvega nadstropja skočiti. V isti hiši sta čemu trgovcu Dielacher je tudi vse pogorelo. Obenem je udarila strela na drugi strani pri Scharfeggerju; k sreči pa ni vžgala.

Tatvina. Posestniku Lovrencu Terniku Treh kraljih ukradel je nekdo iz zaprtih 655 kron denarja in hranilno knjižico 1000 K.

Dezertiral je iz vojaške bolnišnice v lovcu kanonik Lovrenc Volbart.

V žganjarni zaspal je v Beljaku sluga Zettenig. Ko se je zbudil, je opazil, da medtem nekdo 180 K iz žepa ukradel.

Požar. V Ponfeldu je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Andreja Trinker z poljedelskim strojem. Škode je za 10.000 K.

Steckenpferd milo lilijino mleko

vedno kakor doslej neobhodno potrebno za onelno negovanje kože in lepote. Vsakodnevna znanjevalna pisma, a 80 h povsod v zalogi.

Gospodarske.

Na kakšen način se da zatreti mrčes prešičih. — Nemški prešičereji pravijo, da je s prav dobro sredstvo za zatiranje mrčesa pri pravi. Oni pravijo, da če se vdrgne ali vriba prešičem s pomočjo šteti na kožo, da pogine ves mrčes, ne joč se na prašičevem životu; sicer pa je treba t noviti po treh dneh za prvo mažo. Drugo dobro sredstvo za pokončevanje prešičih uši je prešičja mast, šana s karbolno kislino. S to zmesjo se morajo prav dobro namazati in sicer se mora to skozi d dni vsak dan ponavljati, da se uničijo ali pomone uši, ki bi se v tem času šele izvalile. Tudi žavba iz živga srebra, ki se je stanjšala z olje hvali kot mrčes pokončujoče sredstvo. Nekateri pa da je tudi lug lesnega pepela dobro sredstvo za ranje prešičjega mrčesa; seveda se pa mora prešičkrat z njim oprati. — Najbolj priprosto sredstvo pa je z vodo stanjšani kreoloni ali lizol in sicer v merju 1 : 20 (5 odstotkov). Ti zmesi se mora d nekoliko špirta ali alkohola. Bodisi, da se rabi pri prvem umivanju po treh ali štirih dneh zopet, če mrčes popolnoma pokončati.

Kako se pridelava seme štajerske detnje. — Za pridelovanje tega semena se ne sme upo premočno rastoče, ampak deteljišče sicer s krepko ne preveč košato deteljo. Izkušnje so pokazale, da prva košnja primerna za pridelovanje semena. Če prve košnje je sicer ravno tako popolnoma razvita, kor ono druge košnje, ali vendar se uporaba priporoča, ker obrodí prva košnja premalo semena. Temu tiči prav gotovo v pomanjkljivem opljuju cvetu času cvetenja prve detelje košnje ni namreč t mrčesa veliko, ki pripomaga k opljevanju cvetj sprotno pa je o času, ko cvete druga košnja t gusta meseca, vse polno čmrljev, čebel in drugega kega mrčesa, ki pospešuje opljo cvetja. Sicer vpliva vreme, o času ko deteljišče cvete, na opljo. Če dežuje, se cvetje ne oplodi tako dobro kakor o vremenu. Požanje naj se druga košnja, kakor hit vse glavice porjavale in počnele. Požeta detelja poveže na rahlo v snočice in obesi v kozolec, al naj se natakne na piramide (ostrgače), da se do posuši. Omlati se seme navadno šele pozimi. Na šini 1 ha se pridelava 340 do 600 kg deteljnega sem in hektoliter semena tehtata 70 do 80 kg. Detelja su ki ostanejo po mlatvi, se dajo uporabiti še za k sicer nimajo posebne vrednosti, ali vendar so bolj slabo spravljene sene.

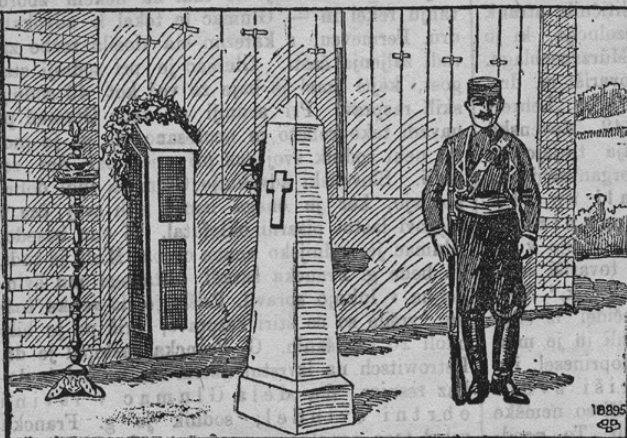
Kot izdatno sredstvo zoper uši na žir hvalijo nekateri zmes petroleja in milnice (žajfence), zmes se napravi tako-le: Raztopi se 125 gr navad trdega mila nad ognjem v 2½ l deževnice. Ko s milo popolnoma raztopilo, zlije se vrelo milnica v sodo, v katero se je zliło že prej 5 l petroleja. Z se nato kake 4 do 5 minut pridno meša in pusi se ohladi. Ko se jo hoče uporabiti, zlije se en del 5 enakih delov gorke vode. Ko se vse popolnoma topi, pomoči vanj cunjia ali pa ščet in dobro oriba ona mesta na živini, ki so napadena od uši.

Da ne bo kura predolgo kokičala, ni ji dene na dno gnezda, v katero hodi počepati, posoda z vodo in jo potem zakrije na rahlem in t s slamo ali s senom. Ko pride kura v takšno g in počene, stopi z nogami v mrzlo vodo, nakar takoj iz gnezda in se vanj več ne vrne.

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 17

Das Monument an der Stelle des Königsmordes in Saloniki.

Zanimivi spomenik.

Na mestu v Soloniku, kjer je bil dne 18. marca 1913 grški kralj Jurij umorjen, zgradili so zdaj spomenik, kakor ga vidimo na naši sliki. Spomenik obstoji iz mramornatega obeliska, iz klopi za moliti in iz primerne večne lučice. Da ne bi kdo spomenik poškodoval, zastražen je dan in noč od vojaka.